

Asianosaiset

Kantaja: CV

Vastaaja: DU

Määräysosa

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 10 artiklaa ja toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevista asioissa 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009 3 artiklaa on tulkittava siten, että pääasian kaltaisessa asiassa, jossa sellaisen lapsen vanhempi, jonka asuinpaikka oli jäsenvaltiossa, on vinyt lapsen luvattomasti toiseen jäsenvaltioon, kyseisen toisen jäsenvaltion tuomioistuimet eivät ole toimivaltaisia ratkaisemaan mainitun lapsen osalta oikeutta hänen huoltoonsa liittyvää hakemusta tai vahvistamaan hänen osaltaan elatusapua, ellei ole mitään viitteitä siitä, että toinen vanhempi olisi suostunut lapsen poisviemiseen tai ei olisi esittänyt lasta koskevaa palauttamispyyntöä.

(¹) EUVL C 152,30.4.2018.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Ítéltábla (Unkari) on esittänyt 18.1.2018 – Otilia Lovasné Tóth v. ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Asia C-34/18)

(2018/C 240/13)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Ítéltábla

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Otilia Lovasné Tóth

Vastaaja: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 93/13/ETY (¹) liitteessä olevaa 1 kohdan q alakohtaa unionin oikeuden ehdottomana oikeussääntönä tulkittava siten, että siinä kielletään yleisesti lainanantajaa asettamasta velallisenä olevalle kuluttajalle yleisenä sopimusehtona tai sopimusehtona, josta ei ole neuvoteltu erikseen, sopimusehtoa, jonka tarkoituksena tai seurauksena on todistustaakan kääntäminen, jolloin sopimusehdon tarkempi tarkastelu ei ole tarpeen?
- 2) Mikäli sopimusehdon tarkoitusta tai seurausta on tarpeen arvioida direktiivin 93/13/ETY liitteessä olevan 1 kohdan q alakohdan perusteella, onko katsottava, että kuluttajien oikeuksien käyttämisen estää sopimusehto,
 - jonka nojalla velallisenä olevalle kuluttajalle on perusteltuja syitä uskoa, että hänen on täytettävä sopimus kokonaisuudessaan kaikkein sopimusehtoineen lainanantajan määräämällä tavalla ja keinolla siinäkin tapauksessa, että velallinen on vakuuttunut siitä, että lainanantajan vaatima suoritus ei ole kokonaan tai osittain erääntynyt, tai
 - jonka vaikutuksesta rajoitetaan kuluttajan mahdollisuutta turvautua oikeudenmukaisiin neuvotteluihin perustuvaan riidanratkaisukeinoon tai suljetaan se pois, koska kyseisen ehdon mukaan riittää, että lainanantaja vetoaa tähän sopimusehtoon, jotta riita voidaan katsoa ratkaistun?

- 3) Jos direktiivin 93/13/ETY liitteessä lueteltujen sopimusehtojen kohtuuttomuus on määritettävä ottaen huomioon myös sen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet, täyttääkö sopimusehto tämän direktiivin 5 artiklassa vahvistetun selkeää ja ymmärrettävää laadintaa koskevan vaatimuksen, kun se vaikuttaa kuluttajan päätöksiin, jotka liittyvät sopimuksen täyttämiseen, ristiriitojen ratkaisemiseen lainantajan kanssa tuomioistuimessa tai tuomioistuinten ulkopuolella tai oikeuksien käyttämiseen, ja kun ehto on kyllä laadittu kieliopillisesti selvällä tavalla mutta sillä on oikeusvaikutuksia, jotka voidaan määrittää vain tulkitsemalla kansallisia oikeussääntöjä, joiden osalta ei ollut olemassa yhtenäistä oikeuskäytäntöä sopimuksen tekohetkellä eikä oikeuskäytäntö ole selkeytynyt myöhempinäkään vuosina?
- 4) Onko direktiivin 93/13/ETY liitteessä olevan 1 kohdan m alakohtaa tulkittava siten, että sopimusehto, josta ei ole neuvoteltu erikseen, voi olla kohtuuton siinäkin tapauksessa, että siinä annetaan sopimuspuolelle, joka tekee sopimuksen kuluttajan kanssa, valtuudet määrittää yksipuolisesti, onko kuluttajan suoritus sopimuksen mukainen, ja että kuluttaja tunnustaa siinä olevansa ehdon sitoma jo ennen kuin sopimuspuolet ovat tehneet mitään suorituksia?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Valitus, jonka Tulliallan Burlington Ltd on tehnyt 22.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-120/16, Tulliallan Burlington v. EUIPO, 6.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Tulliallan Burlington Ltd (edustaja: A. Norris, barrister)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Burlington Fashion GmbH

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, jolla hylättiin Tulliallan Burlington Ltd:n (TBL) kanne valituslautakunnan päätöksestä
- kumoaa valituslautakunnan päätöksen (tai vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä tekisi unionin tuomioistuimen tuomion mukaisen ratkaisun)
- velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Burlington Fashion GmbH:n (BFG) korvaamaan TBL:lle tästä valituksesta aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja (TBL) valittaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin teki seuraavat oikeudelliset virheet:

- 1) Valitusperusteet, jotka koskevat EU-tavaramerkkiasetuksen (¹) 8 artiklan 5 kohdan rikkomista
 - a) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei tehnyt ”yhteyttä” koskevia päätelmiä.